

СТАТИСТИЧНИЙ ОГЛЯД ПРОБЛЕМ РИНКУ ПРАЦІ В УКРАЇНІ

Коваль С.П.

Предметом статті є дослідження основних проблем ринку праці в Україні шляхом статистичної оцінки динаміки показників цієї сфери у 2010-2015 роках.

У дослідженні використовувались загальнонаукові та спеціальні методи: аналізу динаміки та синтезу, аналогії та порівняння, експертних оцінок тощо.

Результати роботи. На основі дослідження окремих числових характеристик основних показників ринку праці проведено аналіз деяких проблем у сфері зайнятості та безробіття в Україні, а також досліджено основні перспективи їх подальшого можливого розвитку в сучасних умовах.

Результати дослідження можуть бути використані всіма зацікавленими сторонами, у тому числі органами державної виконавчої влади при вдосконаленні механізмів реалізації соціально-економічної політики зайнятості населення та державного регулювання ринку праці України.

Висновки. 1. На сьогодні в Україні існує ряд проблем ефективного розвитку та функціонування ринку праці. До основних проблем слід віднести удосконалення чинного законодавства з метою більш чіткого визначення головного фактора формування робочої сили України – чисельності населення працездатного віку.

2. Відсутність уваги до потенційно економічно активного в складі економічно неактивного населення з боку науки, соціальної політики та політики зайнятості є серйозним стратегічним прорахунком.

3. Враховуючи доволі значний обсяг обороту робочої сили на ринку праці, помітну рухливість переходів від неактивності до зайнятості або безробіття, не викликає сумнівів подальший розвиток досить позитивного розподілу якісних характеристик робочої сили як серед зайнятого, так і безробітного та економічно неактивного населення.

Ключові слова: економічна активність, зайнятість населення, безробіття, оцінка динаміки, числові характеристики, працездатний вік, робоча сила, ринок праці.

СТАТИСТИЧЕСКИЙ ОБЗОР ПРОБЛЕМ РЫНКА ТРУДА В УКРАИНЕ

Коваль С.П.

Предметом статьи является исследование основных проблем рынка труда в Украине путем статистической оценки динамики показателей этой сферы в 2010-2015 годах.

В исследовании использовались общенаучные и специальные методы: анализа динамики и синтеза, аналогии и сопоставления, экспертных оценок и др.

Результаты работы. На основе исследования отдельных числовых характеристик основных показателей рынка труда проведен анализ некоторых проблем в сфере занятости и безработицы в Украине, а также исследованы основные перспективы их дальнейшего возможного развития в современных условиях.

Результаты исследования могут быть использованы всеми заинтересованными сторонами, в том числе органами государственной исполнительной власти при усовершенствовании механизмов реализации социально-экономической политики занятости населения и государственного регулирования рынка труда Украины.

Выводы. 1. На сегодня в Украине существует ряд проблем эффективного развития и функционирования рынка труда. К основным проблемам следует отнести усовершенствование действующего законодательства с целью более четкого определения главного фактора формирования рабочей силы Украины – численности населения трудоспособного возраста.

2. Отсутствие внимания к потенциально экономически активному в составе экономически неактивного населения со стороны науки, социальной политики и политики занятости является серьезным стратегическим просчетом.

3. Учитывая довольно значительный объем оборота рабочей силы на рынке труда, заметную подвижность переходов от неактивности к занятости или безработице, не вызывает сомнения дальнейшее развитие достаточно положительного распределения качественных характеристик рабочей силы как среди занятого, так и безработного и экономически неактивного населения.

Ключевые слова: экономическая активность, занятость населения, безработица, оценка динамики, числовые характеристики, трудоспособный возраст, рабочая сила, рынок труда.

A STATISTICAL OVERVIEW OF THE LABOR MARKET PROBLEMS IN UKRAINE

Koval' S.P.

The subject of article is a research of the major problems of the labor market in Ukraine by statistical evaluation of dynamics of the indicators of this sphere in 2010-2015.

In the research were used to general scientific and special methods: analysis of dynamics and synthesis, analogies and comparisons, expert assessments, etc.

The results of work. Based on the research of individual numerical characteristics of the key indicators of the labor market analysis to some problems in the sphere of employment and unemployment in Ukraine, and also investigated the main prospects for their further development possible in modern conditions.

Results of the research can be used by all interested parties, including organs of State executive power in improving the mechanisms for the implementation of socio-economic policy of employment and State regulation of the labor market of Ukraine.

The conclusions. 1. At present, in Ukraine there are a number of problems for the effective development and functioning of the labor market. The main problems include the improvement of the existing legislation with the aim of a more clear definition of the main factor of the formation of the labor force – population of working age.

2. Lack of attention to the potentially economically active part of the economically inactive population by science, social policy and employment policy is a serious strategic miscalculation.

3. Given fairly large volume turnover workforce on the labor market, considerable mobility transitions from inactivity to employment or unemployment, no doubt the further development of fairly positive qualitative characteristics of distribution of labor among employed and unemployed and economically inactive population.

Key words: economic activity, employment, unemployment, evaluation of dynamics, numerical characteristics, population of working age, labor force, labor market.

Постановка проблеми. У 2014-2016 роках державна політика України формувалась під впливом низки негативних факторів, основними з яких були:

- нестабільна економічна та політична ситуація в країні;
- військовий конфлікт на сході України;
- масове переміщення громадян із зони конфлікту.

У результаті економічних дисбалансів і наслідків військового конфлікту на сході країни ситуація на ринку праці є напруженою. Поряд з певним поліпшенням ситуації у сфері зайнятості населення існують значні проблеми, які потребують розв'язання. Насамперед це стосується недостатньої економічної активності населення, сюди ж слід додати кількісно-якісний дисбаланс між попитом і пропонуванням робочої сили, низький рівень якості кваліфікації осіб, які шукають роботу тощо.

Зокрема, серед основних причин недостатньої економічної активності населення найвагомішими є: значне відставання ціни робочої сили від її вартості, незадовільні умови праці, недосконалість механізмів державної підтримки підприємницької ініціативи громадян і створення сприятливого підприємницького середовища.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання функціонування та розвитку ринку праці, механізму його дії, причини виникнення безробіття і т. ін. знайшли висвітлення в численних працях науковців, дослідженнях вчених-економістів і соціологів: З.П. Бараник, Д.П. Богині, В.С. Васильченка, М.І. Долішнього, Т.М. Кір'ян, Г.І. Купалової, Е.М.Лібанової, В.В. Онікієнка, Л.Г. Рождественської, В.А.Савченка, Г.Г. Трофімової, О.М. Уманського, В.М. Шамоти, Л.С. Шевченко та ін.

Але на даний час в Україні бракує наукових праць, в яких би був присутній комплексний підхід до статистичного вивчення ринку праці, його динаміки та якісних особливостей в сучасних умовах розвитку [1, 2].

Метою статті є дослідження основних проблем ринку праці в Україні шляхом статистичної оцінки динаміки показників цієї сфери у 2010-2015 роках, аналіз деяких проблем у сфері зайнятості та безробіття в Україні, а також дослідження основних перспектив їх подальшого можливого розвитку в сучасних умовах.

Виклад основного матеріалу. Загалом чисельність економічно активного населення віком 15–70 років за період 2010-2015 років зменшилась на 2796,2 тис. осіб, або на 13,4% і становила в 2015 році близько 18,1 млн. осіб (без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим, м. Севастополя та частини зони проведення антитерористичної операції). Зменшилась, у тому числі, чисельність економічно активного населення як серед чоловіків, так і серед жінок – відповідно на 1220,5 та 1575,7 тис. осіб або на 11,3% та 15,5%; а також як у міських поселеннях, так і в сільській місцевості (відповідно на 1880,6 та 915,6 тис. осіб або на 13,1% та 13,9%). Крім цього, зменшилась у 2015 році порівняно з 2010 роком і чисельність економічно активного населення працездатного віку на 1768 тис. осіб або на 9,2% [3].

Рівень економічної активності населення віком 15-70 років у відсотках до чисельності всього населення відповідної вікової групи становив у 2015 році 62,4%, знизившись при цьому на 1,2 в.п. порівняно з 2010 роком, у тому числі серед чоловіків – на 0,2 в.п. (69,2%), серед жінок – на 2,2 в.п. (56,2%).

Згідно з даними Держстату України, у 2015 році чисельність зайнятого населення віком 15–70 років зменшилась порівняно з 2010 роком на 2737 тис. осіб, або на 14,3% і становила понад 16,4 млн. осіб, у тому числі, серед чоловіків вона зменшилась на 1167,4 тис. осіб (8570,8 тис. осіб), а серед жінок – на 1569,6 тис. осіб (7872,4 тис. осіб). Кількість зайнятого населення працездатного віку зменшилась за цей період на 1709,5 тис. осіб, або на 9,8% і в 2015 році становила близько 15,7 млн. осіб. Рівень зайнятості населення віком 15–70 років знизився із 58,4% в 2010 році до 56,7% в 2015 році, а рівень зайнятості населення працездатного віку – з 65,5% до 64,7% відповідно. Упродовж 2010 – 2015 років зменшилась, в тому числі, чисельність зайнятого населення віком 15–70 років у міських поселеннях і в сільській місцевості – відповідно на 1763,2 тис. осіб (на 13,5%) та на 973,8 тис. осіб (на 15,9%).

Регіональні рівні зайнятості населення упродовж 2015 року представлено на рис.1.

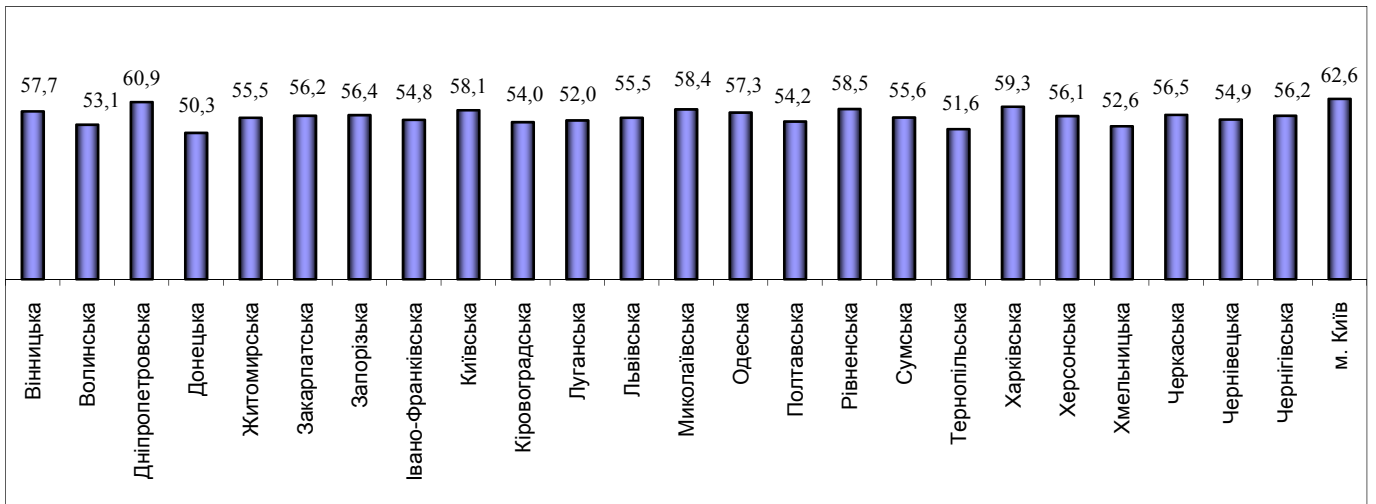

Рисунок 1. Рівні зайнятості населення у регіонах України у 2015 році, %

Протягом 2014-2015 року зазначений показник зріс у 11 областях – Вінницькій (з 56,3% до 57,7%), Дніпропетровській (з 60,2% до 60,9%), Івано-Франківській (з 53,9% до 54,8%), Київській (з 56,9% до 58,1%), Луганській (з 52,0% до 54,6%), Львівській (з 55,3% до 55,5%) Миколаївській (з 57,3% до 58,4%), Одеській (з 56,7% до 57,3%), Рівненській (з 57,2% до 58,5%), Харківській (з 59,0% до 59,3%), Черкаській (з 56,3% до 56,5%) та знизився у решті – 14 регіонах.

Чисельність безробітних у 2015 році становила 1,7 млн. осіб. Рівень безробіття (за методологією МОП) протягом 2015 року у порівнянні з відповідним періодом 2014 року зменшився на 0,2% та становив 9,1%. Протягом 2014-2015 року зазначений показник знизився у 12 регіонах України, зокрема у Вінницькій (з 10,5% до 8,9%), Волинській (з 9,9% до 9,8%), Дніпропетровській (з 8,0% до 7,2%), Житомирській (з 11,5% до 11,3%), Київській (з 8,0% до 6,4%), Львівській (з 8,6% до 8,2%), Миколаївській (з 9,1% до 8,9%), Одеській (з 6,7% до 6,5%), Рівненській (з 10,6% до 9,9%), Харківській (з 7,8% до 7,1%) та зріс у решті – 13 регіонах (рис.2).

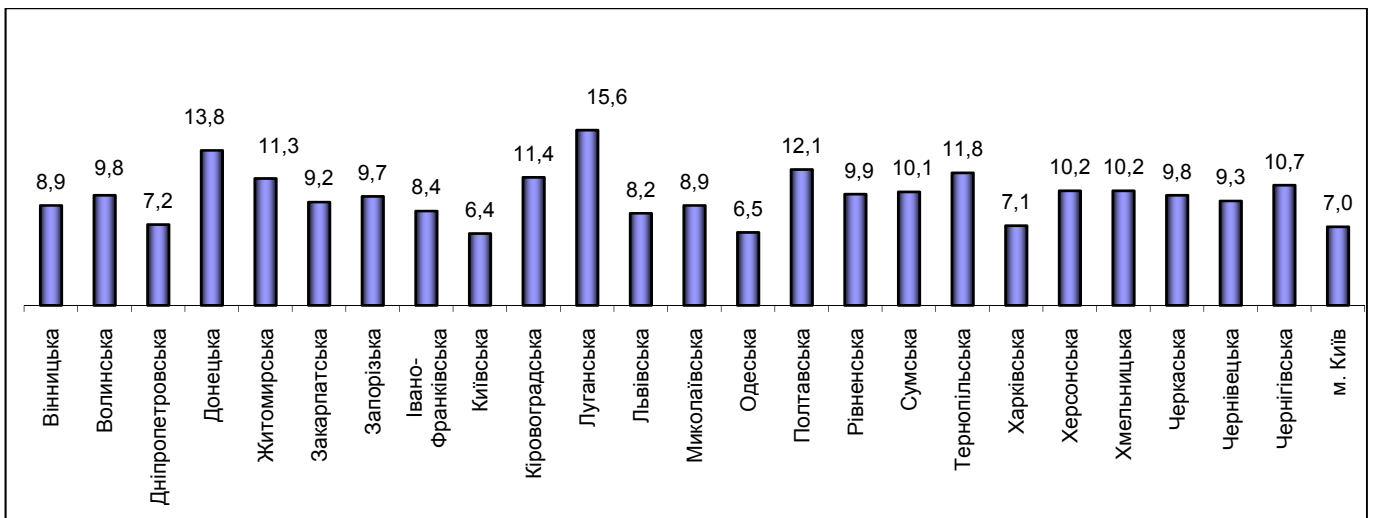

Рисунок 2. Рівень безробіття за методологією МОП у регіонах України у 2015 році, %

Позитивним явищем стало те, що чисельність безробітного населення віком 15–70 років, визначена за методологією МОП, у 2015 році зменшилась, порівняно з 2010 роком, на 59,2 тис. осіб, або на 3,5% і становила понад 1,6 млн. осіб (безробітне населення майже повністю складалось із безробітних громадян працездатного віку). Проте, рівень безробіття населення зазначеної вікової групи за означений період зріс на 0,9 в.п. і становив у 2015 році 9,1% економічно активного населення віком 15–70 років; рівень безробіття населення працездатного віку збільшився на 0,6 в.п. і становив в означеному 2015 році 9,5% економічно активного населення працездатного віку. При цьому за означений період спостерігалось зменшення безробітного населення віком 15–70 років як серед чоловіків (на 53,1 тис. осіб або на 5,2%), так і серед жінок (на 6,1 тис. осіб або на 0,9%), а також у міських поселеннях (на 117,4 тис. осіб або на 9,5%), а от у сільській місцевості його кількість, навпаки, зросла (на 58,2 тис. осіб або на 12,3%).

Водночас за період із 2010 року по 2015 рік також зменшилась чисельність економічно неактивного населення (складається із пенсіонерів, студентів денної форми навчання, осіб, які виконують сімейні обов'язки, осіб працездатного віку, які зневірилися знайти роботу або вважають, що немає підходящої

роботи, та не знають де і як її шукати, інших осіб, які не мали необхідності у працевлаштуванні): економічно неактивного населення віком 15–70 років – на 1019,5 тис. осіб, або на 8,5%, в тому числі економічно неактивного населення працездатного віку – на 572,9 тис. осіб, або на 7,6%. Їх чисельність становила в 2015 році, відповідно, понад 10,9 млн. осіб та 6,9 млн. осіб.

За віковими групами населення в 2015 році найбільші обсяги зменшення кількості зайнятого населення у порівнянні з 2014 роком спостерігались серед осіб віком 15–24, 25–29 та 60–70 років (відповідно, на 16,4%, 11,1% і 11,1%), найменші обсяги – серед осіб віком 50–59 та 35–39 років (на 6,9% і 7,4% відповідно). Рівень зайнятості населення найбільше знизився серед осіб віком 15–24 роки (відповідно, на 1,3 в.п.). Найвищий рівень зайнятості населення в означеному році спостерігався серед осіб віком 35–39 та 40–49 років (відповідно, 79,1% і 78,6%), а найнижчий – серед осіб віком 15–24 та 60–70 років (28,2% і 14,5% відповідно) [3].

За період 2014-2015 року спостерігалось зменшення кількості економічно активного та зайнятого населення віком 15–70 років у переважній більшості регіонів країни. У найбільших обсягах зменшилась, порівняно з 2014 роком, кількість економічно активного, зайнятого населення зазначеної вікової групи, а також кількість зайнятого населення працездатного віку, в Луганській (відповідно, на 63,4%, 65,1% і 66,3%) і Донецькій областях (55,4%, 56,8% і 57%). Зростання зазначених показників спостерігалось в Івано-Франківській (2,3%, 1,9% і 2,8%), Рівненській (1,6%, 2,5% і 1,5%), Миколаївській (1,2%, 1,4% і 2%), Київській (0,5%, 2,2% і 2,6%), Одеській (0,4%, 0,7% і 1,3%), Вінницькій областях (0,3%, 2% і 3,4%) [3].

У зазначеному році найвищий рівень зайнятості населення віком 15–70 років спостерігався в м. Києві, Дніпропетровській, Харківській, Рівненській, Миколаївській, Київській, Вінницькій, Одеській областях (62% – 57,3%), а найнижчий – в Донецькій, Тернопільській, Хмельницькій, Волинській, Кіровоградській областях (50,3% – 54%); рівень зайнятості населення працездатного віку найвищим був у Дніпропетровській і Харківській областях, м. Києві, Миколаївській, Київській, Черкаській, Вінницькій, Одеській, Херсонській та Запорізькій областях (70,9% – 65%), найнижчим – у Чернівецькій, Тернопільській, Донецькій, Волинській, Івано-Франківській, Рівненській, Хмельницькій, Житомирській, Кіровоградській, Закарпатській, Полтавській, Львівській та Сумській областях (56,3% – 64%).

Згідно з даними показників зайнятості та безробіття за видами економічної діяльності в 2015 році найбільша частка зайнятих від загальної кількості зайнятого населення віком 15–70 років здійснювала свою професійну діяльність в оптовій та роздрібній торгівлі, сфері ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів (21,4%), сільському, лісовому та рибному господарстві (17,5%), промисловості (15,7%) та освіті (9,1%). Водночас і серед безробітного населення віком 15-70 років (за методологією МОП) переважали такі види економічної діяльності, як промисловість (21%), оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспортних засобів і мотоциклів (20,3%), сільське, лісове та рибне господарство (14,4%), будівництво (11,8%), транспорт, складське господарство, поштова та кур'єрська діяльність (5,7%) та освіта (5,5%) [3].

Суттєве погіршення в 2015 році соціально-економічної ситуації в країні зумовило зменшення, порівняно з 2014 роком, кількості зайнятого населення віком 15–70 років в усіх видах економічної діяльності, крім державного управління й оборони, обов'язкового соціального страхування (зростання на 1,6%). Найбільші обсяги зменшення кількості зайнятого населення спостерігались у фінансовій та страховій діяльності (на 15,1%), будівництві (на 14%), в оптовій та роздрібній торгівлі, сфері ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів (11,5%), промисловості (на 11,2%), діяльності у сфері адміністративного та допоміжного обслуговування (10,7%), у транспорті, складському господарстві, поштовій та кур'єрській діяльності (10,4%), а також у тимчасовому розміщенні й організації харчування (10,3%) [3].

Чисельність формально зайнятого населення у 2015 році складала понад 12,1 млн. осіб або 73,8% від загальної кількості зайнятого населення віком 15-70 років. В тому числі у розподілі за статтю більшими є показники частки формальної порівняно із загальною зайнятістю серед жінок (77,5%), у розподілі за місцем проживання - у міських поселеннях (81,3%), за віковими групами – у віці 40-59 років (76%), за рівнем освіти - з повною вищою освітою (90%).

Чисельність неформально зайнятого населення віком 15–70 років у 2015 році становила понад 4,3 млн. осіб, або 26,2% від загальної кількості зайнятого населення, в тому числі у розподілі за статтю більшими є показники частки неформальної порівняно із загальною зайнятістю серед чоловіків (29,5%), у розподілі за місцем проживання - у сільській місцевості (42,6%), за віковими групами – у віці 60-70 років (37,2%), за рівнем освіти - з початковою загальною освітою або без освіти (75,6%) [3].

Найбільш поширеною у 2015 році була зайнятість у формальному секторі економіки (понад 14,2 млн. осіб або 86,4% від загальної зайнятості), в тому числі формально зайнятих у формальному секторі працювало 85,4%. У розрізі видів економічної діяльності формально зайняте населення переважало в 2015 році в промисловості та інших видах (64%), неформально зайняте – в сільському, лісовому та рибному господарстві (40,2%), в оптовій та роздрібній торгівлі, сфері ремонту автотранспортних засобів і мотоциклів (21,8%), а також будівництві (15,3%) [3].

Тобто, неформальний сектор економіки був єдиним місцем праці майже для кожної другої особи з числа зайнятих сільських жителів. Проте, у міських поселеннях зайнятість у цьому секторі не набула таких масштабів завдяки більш сприятливій кон'юктурі ринку праці та наявності попиту на робочу силу у офіційному секторі.

За станом на 1 серпня 2016 р. чисельність наявного населення в Україні, за оцінкою Держстату України, становила 42650,2 тис. осіб. При цьому упродовж січня–липня 2016р. чисельність населення зменшилася на 110,3 тис. осіб. На 01.01.2016 року чисельність постійного населення України у віці 15–64 років (без урахування тимчасово окупованої території Автономної Республіки Крим і м. Севастополя) становила близько 29,3 млн. осіб із загальної чисельності населення 42,6 млн. осіб, тобто 68,8%. Також слід врахувати чисельність економічно неактивних громадян (тих, хто у зв'язку із станом здоров'я або з інших соціально-економічних причин не виходить на ринок праці), яка у 2015 році склала близько 11 млн. осіб (близько 25,8% всього населення України). Найбільша кількість економічно неактивного населення віком 15–70 років спостерігалась серед жінок (61,1%). Переважно більшість осіб у структурі економічно неактивного населення за причинами економічної неактивності в 2015 році (як і в попередні роки) становили пенсіонери (53,3%), учні і студенти денної форми навчання (22,3%) та особи, що виконують сімейні обов'язки (18,9%) – разом 94,5%.

Важливо зазначити, що в 2015 році спостерігалось зменшення, порівняно з 2014 роком, частки кількості осіб (переважно працездатного віку), які зневірилися у можливості знайти роботу (на 0,2 в.п. до 1%) [2].

Як відомо, головним чинником формування робочої сили України є чисельність населення працездатного віку: нижню межу працездатного віку визначає модальний вік закінчення первинної професійно-освітньої підготовки, а верхню – реальний вік припинення трудової діяльності за умови набуття права на повну пенсію (20-60 років).

Загалом кількість безробітних осіб віком 15-70 років (за методологією МОП) у 2015 році становила 1654,7 тис. осіб (89,6% до 2014 року), в тому числі 962,5 тис. чоловіків та 692,2 тис. жінок. Найбільша кількість безробітних осіб цієї вікової категорії була серед чоловіків та міського населення (відповідно, 58,2% і 67,8% від кількості всього безробітного населення). Найбільш поширеними причинами незайнятості (безробіття) населення віком 15–70 років у 2015 році були наступні: звільнення за власним бажанням та за згодою сторін (28,9% від кількості всього безробітного населення), вивільнення з економічних причин (27,8%), неможливість працевлаштуватися після закінчення загальноосвітніх та вищих навчальних закладів I – IV рівнів акредитації (16,4%). Із загальної кількості безробітного населення 97,7% безробітних громадян (1617,4 тис. осіб) шукали роботу або намагались організувати власну справу. З них більше половини безробітних осіб віддавало перевагу таким способам пошуку роботи, як використання особистих зв'язків (37%) та звернення за сприянням у працевлаштуванні до Державної служби зайнятості (27,5%). Перший спосіб пошуку роботи найбільше був поширений серед безробітних осіб із числа громадян, що проживають у сільській місцевості, та чоловіків (відповідно, 41,1% і 41,6% безробітних осіб), другий спосіб пошуку роботи – серед безробітних осіб із числа жінок та мешканців сільської місцевості (користувалися ним, відповідно, 35,3% і 35,5% безробітних осіб) [3].

У 2015 році порівняно з 2014 роком спостерігалась тенденція щодо збільшення до 25,9 тис. осіб у вигляді попиту або потреби роботодавців на працівників (на 36,3%), а отже, зменшення навантаження зареєстрованих безробітних громадян на одне вільне робоче місце (посаду) до 19 осіб (на 26,3%). Однак це не призвело до усунення диспропорції між попитом на робочу силу та її пропозицією, яка складає перевищення пропозиції над попитом у 19 разів (табл. 1).

Таблиця 1. Попит і пропозиція робочої сили в 2015 році (на кінець року)

Найменування показника	Значення показника				
	в абсолютному вимірі	у відсотках до:		відхилення (+; -) % порівняно з:	
		2014р.	2010 р.	2014 р.	2010 р.
1. Чисельність безробітних громадян, зареєстрованих у Державній службі зайнятості України, тис. осіб	490,8	104,4	114,9	4,4	14,9
2. Потреба роботодавців у працівниках для заміщення вільних робочих місць (посад), тис. осіб	25,9	136,3	246,7	36,3	146,7
3. Навантаження зареєстрованих безробітних громадян на одне вільне робоче місце (посаду), осіб	19,0	73,7	46,3	-26,3	-53,7

Джерело: [3].

Дещо позитивно можна сказати про зменшення навантаження зареєстрованих безробітних на 10 вільних робочих місць (вакантних посад) у 2016 році. Так, у цілому по країні воно зменшилося із 87 осіб на кінець липня 2016р. до 66 осіб на кінець серпня.

Проте, наявність структурної диспропорції між попитом та пропозицією робочої сили, а також незадовільні якісні характеристики вільних робочих місць (посад) у частині оплати найманої праці є чинниками, що не приваблюють кваліфікованих працівників до роботи на таких робочих місцях, а отже, обмежують можливості працевлаштування безробітних громадян і задоволення потреби роботодавців у працівниках.

Слід також зазначити, що роботодавців не влаштовує значна кількість безробітних громадян в якості потенційних працівників унаслідок особливих вимог виробництва до рівня кваліфікації та досвіду роботи, а вирішення проблеми укомплектування вільних робочих місць (посад) висококваліфікованими працівниками ускладнюється через незадовільні якісні характеристики значної кількості цих претендентів.

Неузгодженість рівня підготовки бажаючих знайти роботу з вимогами ринку – не єдина проблема, пов'язана із системою професійної підготовки кадрів. Якість пропозиції робочої сили часто не відповідає сучасним вимогам професійно-освітньої сфери, мобільності та економічної активності загалом. Наслідком незбалансованості пропозиції робочої сили із попитом на неї є високий рівень безробіття, зокрема прихованого та часткового, а також значна частка безробітних, які не мають роботи понад 1 рік.

Висновки. Таким чином, на сьогодні в Україні існує ряд суттєвих проблем ефективного розвитку та функціонування ринку праці. До основних проблем слід віднести удосконалення чинного законодавства з метою більш чіткого визначення головного фактора формування робочої сили України – чисельності населення працездатного віку: нижню межу працездатного віку визначає модальний вік закінчення первинної професійно-освітньої підготовки, а верхню – реальний вік припинення трудової діяльності за умови набуття права на повну пенсію.

Відсутність уваги до потенційно економічно активного в складі економічно неактивного населення з боку науки, соціальної політики та політики зайнятості є серйозним стратегічним прорахунком. Це має бути виправлено, якщо державна політика обирає орієнтацію на гнучкий та інноваційно орієнтований ринок праці.

Враховуючи доволі значний обсяг обороту робочої сили на ринку праці, помітну рухливість переходів від неактивності до зайнятості й безробіття, не викликає сумнівів подальший розвиток досить позитивного розподілу якісних характеристик робочої сили як серед зайнятого, так і безробітного та неактивного населення. Це означає, що українська економіка може виявитися здатною до ефективного відбору, працевлаштування та утримання найякісніших кадрів.

Список використаних джерел

1. Коваль С.П. Механізм державного регулювання ринку праці / С.П. Коваль. // *Економічний вісник університету: Збірник наукових праць учених та аспірантів*. – Вип. 29/1. – 2016. – С.243-249.
2. Інформаційно-аналітичний портал. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.gdip.com.ua/>.
3. Економічна активність населення України 2015: Стат.збірник /Державна служба статистики України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

References

1. Koval' S.P. *Mehanizm Derzhavnogo Regulyuvannya Rynku Praci. Economichnyj visnyk universytetu: Zbirnyk naukovykh prac' uchenykh ta aspirantiv (Economic Bulletin of the University: A collection of scientific works of scientists and graduate students)*. – Issue 29/1. – 2016. – P. 243-249.
2. *Informaciyno-analitychnyj portal.*: <http://www.gdip.com.ua/>.
3. *Economichna Actyvnist' Naseleण्या Ukrayiny 2015: Stat. Zbirnyk (Stat.Bulletin) /Derzhavna Sluzhba Statystyky Ukrayiny.*: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

ДАНИ ПРО АВТОРА

Коваль Світлана Петрівна, кандидат економічних наук, доцент кафедри політичної економії ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький ДПУ імені Григорія Сковороди»

ДАННЫЕ ОБ АВТОРЕ

Коваль Светлана Петровна, кандидат экономических наук, доцент кафедры политической экономии ГВУЗ «Переяслав-Хмельницкий ГПУ имени Григория Сковороды»

DATA ABOUT THE AUTHOR

Koval' Svitlana Petrivna, Ph.D. in Economical Sciences, Docent of Chair of Political Economy SHEE «Pereyaslav-Khmel'nyc'kyi State Pedagogic University named Grygoriy Skovoroda»

УДК 33: [346.27:655.4(477)(091)]

РОЗВИТОК ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ТА ЕКОНОМІЧНОЇ СТРУКТУРИ КООПЕРАТИВНОГО ВИДАВНИЦТВА «УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИК» У КОНТЕКСТІ ВИВЧЕННЯ ПРОБЛЕМ ЕКОНОМІЧНОЇ ІСТОРІЇ

Костик Є.П.

Предметом дослідження є організаційна та економічна структура кооперативного видавництва «Український робітник».

Мета наукового дослідження полягає у вивченні, через призму економічної історії, розвиток організаційної та економічної структури кооперативного видавництва «Український робітник».

Методи дослідження. Усі компоненти дослідження базуються на основних принципах – науковості, історизму, об'єктивності, системності, розвитку, пріоритету конкретної істини, плюралізму, а також методах пізнання соціально-економічних процесів суспільного розвитку – аналізу,